



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 418/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/33/2024 z 26. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/33/2024 z 26. novembra 2024. Navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie vo výroku, ktorým dovolací súd odmietol dovolanie sťažovateľky a vec v tejto časti vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, priznať primerané finančné zadostučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľka bola v procesnej pozícii žalobkyne 1 v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (predtým Okresný súd Bratislava II) pod sp. zn. B2-55C/4/2023, v ktorom sa sťažovateľka spolu so žalobkyňou 2 a 3 domáhali voči žalovanému 1 nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým mu bude uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného v prospech záložného veriteľa na nehnuteľnosti zapísané na LV č. [REDAKOVANÉ], vedené Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, pre k. ú. [REDAKOVANÉ], obec [REDAKOVANÉ], okres [REDAKOVANÉ], a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a zdržať sa akéhokoľvek nakladania s predmetom dražby, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a voči žalovanému 2 nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým mu bude uložená povinnosť zdržať sa

alebo upustiť od vykonania dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. ■■■■, vedených Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, pre k. ú. ■■■■, obec ■■■■, okres ■■■■, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a zdržať sa akéhokoľvek nakladania s predmetom dražby až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

3. Súd prvej inštancie odmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže podľa jeho názoru nebolo zrejmé, o aké konkrétne nehnuteľnosti, vo vzťahu ku ktorým sa žalobkyne domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ide. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na viazanosť návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť zo žalobného návrhu zrejmé presné vymedzenie nehnuteľnosti, ktorej sa neodkladné opatrenie týka, keďže súd do neho nemôže zasiahnuť. Súd prvej inštancie tiež vyslovil, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci nemá povahu návrhu vo veci samej, keďže v samotnom návrhu žalobkyne uviedli, že žiadajú o nariadenie neodkladného opatrenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

4. Na odvolanie žalobkýň Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 15Co/36/2023 z 28. apríla 2023 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, dôvodiac, že z verejne dostupného listu vlastníctva č. ■■■■ pre okres ■■■■, obec ■■■■, katastrálne územie ■■■■, vyplýva, že sú v ňom vedené viaceré nehnuteľnosti, ku ktorým má právny vzťah viacero vlastníkov. Žalobkyne boli povinné presne vymedziť, vo vzťahu ku ktorým nehnuteľnostiam sa domáhajú ochrany a v akom podiele. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tieto náležitosti neobsahoval, preto ho podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vyhodnotil ako neúplný a neurčitý, ktorý bráni pokračovaniu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd vyhodnotil postup súdu prvej inštancie za vecne a právne správny, ak súd prvej inštancie nevyzval žalobkyne na doplnenie náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh odmietol, pretože podľa § 327 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) sa ustanovenia o odstránení väd podania podľa § 129 CSP v tomto prípade nepoužijú. Dodal, že žalobkyne neodstránili tieto vady návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani v odvolacom konaní. K námietke prílišného formalizmu uviedol, že nároky zákonodarcu a ich rešpektovanie nemožno považovať za prílišný formalizmus.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali sťažovateľka a žalobkyne 2 a 3 dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzovali od § 420 písm. f) CSP. Podľa sťažovateľky z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že tento sa týka bytu č. ■ na ■ poschodí bytového domu na ulici ■■■■, vchod č. ■, súpisné číslo ■■■■, zapísaného na liste vlastníctva č. ■■■■, pre katastrálne územie ■■■■, čo podľa jej názoru vyplýva aj z podaných listinných dôkazov, ktoré tvorili prílohy návrhu. Poukázala na čiastočný výpis z listu vlastníctva č. ■■■■, ako aj ďalšie listiny, a to oznámenie o dobrovoľnej dražbe, oznámenie o opakovanej dražbe, znalecký posudok, z ktorých je zrejmé, akej nehnuteľnosti sa neodkladné opatrenie týka. Postupom súdov došlo podľa názoru sťažovateľky k porušeniu práva na spravodlivé a verejné prejednanie veci pred nezávislým a nestranným súdom. Sťažovateľka zároveň poukázala na nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý ju mal vyzvať na odstránenie väd a nedostatkov podania podľa § 129 CSP.

6. Dovolateľky 2 a 3 obdobne argumentovali presnou špecifikáciou nehnuteľnosti. Postupy súdov považujú za striktné formálne s cieľom vyhnúť sa prejednaniu veci samej.

7. Dovolací súd napadnutým prvým výrokom uznesenia dovolanie sťažovateľky odmietol a druhým výrokom uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/36/2023 z 28. apríla 2023 a uznesenie

Okresného súdu Bratislava II č. k. 55C/4/2023-192 zo 14. februára 2023 vo vzťahu k žalobkyniam 2 a 3 zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil Mestskému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

8. Dovolanie sťažovateľky najvyšší súd odmietol pre nesplnenie podmienky právneho zastúpenia advokátom, keď v priebehu dovolacieho konania (21. augusta 2024) oznámil advokát sťažovateľky najvyššiemu súdu, že v ďalšom konaní sťažovateľku už nezastupuje. Dovolací súd vyzval sťažovateľku prípisom zo 17. septembra 2024, aby v lehote 10 dní doručila súdu plnú moc pre advokáta, ktorý ju bude zastupovať v dovolacom konaní s poučením, že ak v stanovenej lehote plnú moc nepredloží, súd jej dovolanie odmietne podľa § 447 CSP. Sťažovateľka výzvu prevzala 11. októbra 2024. V stanovenej a ani v dodatočnej lehote aspoň 30 dní, o ktorú sťažovateľka požiadala prípisom z 21. októbra 2024, súdu plnú moc nepredložila, preto súd dovolanie sťažovateľky odmietol.

II.

Argumentácia sťažovateľky

9. Prevažná časť sťažnostnej argumentácia sťažovateľky smeruje k ňou vytýkaným pochybeniam súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, ktoré boli ňou, ako aj žalobkyňou 2 a 3 artikulované v dovolaniach, ktorému bolo vo vzťahu k žalobkyni 2 a 3 vyhovené, vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd prvej inštancie bol zviazaný právnym názorom dovolacieho súdu, pričom úlohou súdu prvej inštancie bude vyzvať žalobkyne na odstránenie nedostatkov návrhu a následne o návrhu opakovane rozhodnúť.

10. Sťažovateľka vo svojej sťažnostnej argumentácii opakovane zdôrazňuje nesprávnosť v postupoch súdu prvej inštancie a v postupe odvolacieho súdu, poukazuje na podľa jej názoru nedostatočné odôvodnenia rozhodnutí súdov, striktnú formálnosť v postupoch súdov a časový aspekt rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z uvedeného odvodzuje aj porušenie jej práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy. Argumentuje aj vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania, keď uvádza, že *„už v uznesení dovolacieho súdu im mali byť prisúdená náhrada všetkých trov konania, všetky trovy právneho zastúpenia a finančné zadosťučinenie - pretože uznesením, rozhodnutím dovolacieho súdu sa jednoznačne preukázalo pochybenie zo strany súdu prvej inštancie a zo strany odvolacieho súdu“*.

11. Sťažovateľka v ďalšom opakuje argumentáciu dovolacieho súdu z napadnutého uznesenia, pričom poukazuje na body 14, 15, 18, ako aj na bod 29, odkazom na ktorý zdôrazňuje závažnosť pochybenia súdov prvej inštancie a odvolacieho súdu. Vytýka súdom, že od času, keď bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný, sa situácia zmenila, návrhy sú už v časti obsolentné, v časti nevykonateľné a v časti potrebujú žalobkyne inú súdnu ochranu (zmenu návrhu).

12. K dôvodu odmietnutia dovolania sťažovateľky táto uvádza, že dovolanie bolo odmietnuté nesprávne, nesprávnym postupom, ku ktorému dovolací súd podľa jej názoru dospel na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho nesprávneho posúdenia a nesprávnym procesným postupom. Sťažovateľka je toho názoru, že v rozpore s uvedeným v bode 16 napadnutého uznesenia zostal celkom nečinný dovolací súd, nie sťažovateľka, a že dovolací súd postupoval nesprávne, napadnuté rozhodnutie považuje za arbitrárne, príliš formalistické a výlučne v neprospech sťažovateľky, ktoré ju závažným spôsobom poškodilo a spôsobilo jej ujmu. Trvá na tom, že pri podaní dovolania a v celom priebehu dovolacieho konania (teda aj v čase doručenia výzvy

súdu, vydania a doručenia napadnutého uznesenia) bola zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o. Oznámenie advokáta o ukončení zastupovania považuje za falošné a právne irelevantné. Je toho názoru, že ju súd riadne nepoučil o tom, že môže požiadať o predĺženie lehoty na doplnenie splnomocnenia, ktoré dovolací súd požadoval, a nepoučil ju ani o tom, že má možnosť sa obrátiť na Centrum právnej pomoci.

13. Sťažovateľka označuje ako dôkaz „*podanie sťažovateľky dovolaciemu súdu z 27. 01. 2025*“, ktoré však nebolo k ústavnej sťažnosti doložené. Namieta formu vyzvania na doplnenie právneho zastúpenia, ktoré podľa jej názoru malo byť uskutočnené vo forme uznesenia. Podľa jej názoru malo byť zo strany súdu preverené, či skutočne došlo k vypovedaniu plnej moci, keďže sťažovateľka o vypovedaní plnej moci nebola upovedomená, nikdy jej nebolo doručené, a preto nemohlo „nadobudnúť platnosť“. Podotýka, že na jej žiadosť o predĺženie lehoty na doloženie originálu plnej moci aspoň o 30 dní najvyšší súd nereagoval, ale vydal uznesenie, ktorým dovolanie sťažovateľky odmietol. Dovolací súd konal podľa sťažovateľky formalisticky až alibisticky a odoprel jej právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces, keď odmietol jej dovolanie.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľky smeruje k porušeniu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) uznesením najvyššieho súdu vo výroku o odmietnutí dovolania sťažovateľky z dôvodu nesplnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia advokátom).

15. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Ústavná sťažnosť sťažovateľky je prevažne vyjadrením jej nesúhlasu s priebehom konania, postupom a rozhodovaním súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, ktorých pochybenie napokon konštatoval dovolací súd v napadnutom uznesení vo vzťahu k dovolateľke 2 a 3, ktorých dovolaniu vyhovel, a tiež vyjadrením nesúhlasu s odmietnutím jej dovolania najvyšším súdom. Výsledok dovolacieho konania bol však dôsledkom nesplnenia podmienky povinného právneho zastúpenia advokátom ako osobitnej podmienky dovolacieho konania. Ústavný súd konštatuje, že z obsahu spisu a napadnutého uznesenia je zjavné, že najvyššiemu súdu bolo v priebehu dovolacieho konania doručené oznámenie právneho zástupcu sťažovateľky o tom, že ďalej sťažovateľku nezastupuje. Námietke sťažovateľky smerujúcej k tomu, že pre účinnosť ukončenia zastupovania v súdnom konaní je zo strany advokáta potrebné doručiť súdu originál, resp. zaručenú konverziu výpovede plnomocnenstva, nie je možné vyhovieť. Podľa § 92 ods. 3 CSP odvolanie splnomocnenia stranou alebo výpoveď splnomocnenia zástupcom sú voči súdu účinné dňom, keď ich strana alebo zástupca súdu oznámili. Argumentácia sťažovateľky je v rozpore so znením Civilného sporového poriadku

aj s odbornou spisbou [„Civilný sporový poriadok nevyžaduje, aby bolo súdu odvolanie alebo výpoveď splnomocnenia preukázaná. Na vznik právnych účinkov v zmysle § 92 ods. 3 CSP postačuje oznámenie ako procesné podanie strany alebo jej zástupcu. Súd z tohto oznámenia vychádza a nie je oprávnený skúmať, či skutočne došlo k zániku splnomocnenia alebo dohody o zastúpení, ktorou sa splnomocnenec zaviazal stranu v spore zastupovať“ (pozri Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Druhé vydanie. Praha : C. H. Beck. 2022. s. 353 – 354.)]. Navyše, nie je ani zrejmé, z čoho sťažovateľka odvodzuje závery o „falošnom oznámení“. Podstatou odmietnutia dovolania sťažovateľky je výlučne nedoplnenie plnej moci na zastupovanie advokátom v dovolacom konaní na výzvu najvyššieho súdu, preto nemožno vytknúť dovolaciemu súdu odmietnutie sťažovateľkinho dovolania, a to aj napriek tomu, že dovolateľke 2 a 3 bolo vo veci samej vyhovené.

17. Ani námietke nesplnenia manudukčnej povinnosti zo strany dovolacieho súdu nemožno prisvedčiť, keďže samotná sťažovateľka uvádza, že ju dovolací súd vyzval na doplnenie plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní, a poučil o následkoch nesplnenia tejto povinnosti. K odmietnutiu dovolania sťažovateľky najvyšší súd pristúpil po tom, čo sťažovateľka nedostatok neodstránila.

18. Ústavný súd s ohľadom na už uvedené dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

19. Keďže ústavnú sťažnosť ústavný súd odmietol ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd ďalej nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu